U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **I. V.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2004 č.j. OAM-6161/VL-19-P11-2003 vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 60 Az 102/2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 8. 2004 č. j. 60 Az 102/2004 – 19,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 8. 11. 2004 se žalobkyně domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 8. 2004 č. j. 60 Az 102/2004 – 19, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2004 č.j. OAM-6161/VL-19-P11-2003, kterým nebyl žalobkyni udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a zároveň bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citované usnesení Krajského soudu v Plzni, ve kterém byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobkyni doručen ve smyslu § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 3. 9. 2004.

Podle ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř. nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží na poště a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V projednávaném případě byl pokus doručovatele o doručení zásilky, která byla určena do vlastních rukou žalobkyně, s usnesením

krajského soudu učiněn dne 24. 8. 2004. Žalobkyně, ačkoliv se v místě doručování na adrese S. P., H. 1003 zdržovala, nebyla zastižena, proto byla zásilka uložena na poště. Úložní doba zásilky skončila desátým dnem od uložení, tedy dne 3. 9. 2004, a protože si ji žalobkyně nevyzvedla, je tento den považován za den doručení usnesení.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení usnesení, tj. pátek 3. 9. 2004, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl pátek 17. 9. 2004. Kasační stížnost však byla žalobkyní podána k poštovní přepravě teprve dne 8. 11. 2004.

Žalobkyně v podané kasační stížnosti namítá, že usnesení krajského soudu jí mělo být doručováno na adresu P., S. 7, kde stále bydlela a změnu adresy soudu nahlásila včas. Ze spisu však bylo zjištěno, že žalobkyně se v době podání žaloby u Krajského soudu v Plzni zdržovala na adrese S. P., H. 1003 (mimo jiné na této adrese dne 11. 8. 2004 převzala zásilku krajského soudu s výzvou k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce) a změnu místa svého pobytu oznámila krajskému soudu teprve dne 18. 10. 2004. Rovněž z evidence žadatelů o azyl vedené žalovaným plyne, že žalobkyně byla ode dne 26. 7. 2004 hlášena k pobytu na adrese S. P., H. 1003 (i v době doručování předmětného usnesení krajského soudu), a teprve ode dne 5. 10. 2004 na adrese P., S. 7 (zhruba měsíc po doručení usnesení krajského soudu). Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve věci nebylo prokázáno, že by se stěžovatelka v místě, kam jí bylo doručováno usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 8. 2004 č. j. 60 Az 102/2004 – 19, v době jeho doručování, tedy od 24. 8. 2004 do 3. 9. 2004, nezdržovala.

Jelikož byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu